εργαστήριο τεκμηρίωσης και σχεδιασμού
a documentation and design workshop

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ UNIVERSITY OF THESSALY / GREECE
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ FREDERICK FREDERICK UNIVERSITY / CYPRUS
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ A.U.TH. UNIVERSITY / GREECE
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ M.S.A. M.S.A. UNIVERSITY / EGYPT

6 days in eutopia

GREECE - CYPRUS - EGYPT

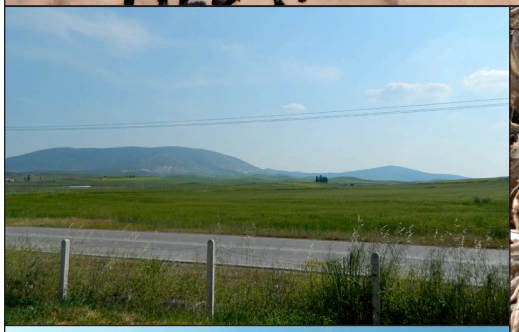

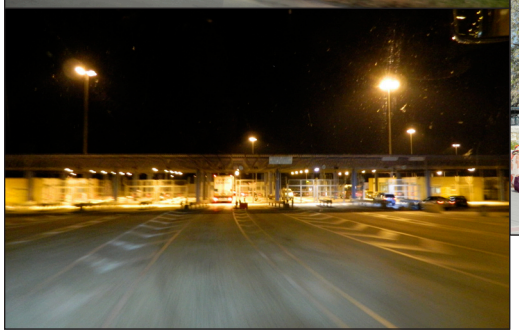

ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ.

Η διαπέραση της γεωγραφίας αποτελεί το πρώτο από πολλά γυμνάσματα που περιέχονται στην απόφασή μας να ακολουθήσουμε ένα κάλεσμα. Ούτε σημαντικό ούτε ασήμαντο. Να περιορίσουμε τον εαυτό μας στις απαιτήσεις μιας αυστηρής συμφωνίας. Πως, μαζί, θα επιχειρήσουμε να ορίσουμε, να κατασκευάσουμε, να ανιχνεύσουμε ένα τύπο κοινής ζωής και δράσης. Η τροχιά της μετακίνησης μας δεν διαγράφεται στο λευκό ταχύτατο ίχνος ψηλά στον ουρανό. Είναι μιά τεθλασμένη γραμμή στην επιφάνεια της γής που περιέχει την αργή και την ταχύτερη διαπέραση αλλεπάλληλων τοπίων. Τη συλλογή δειγμάτων από ερωτηματικά που ορίζουν την ταυτότητα όσων αφήνουμε πίσω. Λιβάδια, καλλιέργειες, υπόστεγα, μικρούς οικισμούς, οροσειρές, φιγούρες ανθρώπων, άδειους δρόμους, το ζεστό μεσημέρι και την υγρή νύχτα, το πλοίο που περιμένουμε να πλησιάσει και να μας περιλάβει στον κόσμο του εσωτερικού του. Να περιλάβει τον εαυτό μας καθώς μετακινείται από το πεδίο μιάς βεβαιότητας σε εκείνο μιάς πρόσκαιρης ετεροτοπίας. Τι περιμένουμε; Το επόμενο πρωϊνό, το φεγγάρι στη νότια Αδριατική θάλασσα, τον δροσερό αέρα που μπερδεύει τους ήχους από τις κοντινές ομιλίες στο κατάστρωμα, το μεταμεσονύκτιο εσωτερικό με τα βαριά σώματα και το βύθισμα στον ύπνο. Τι μπορεί να συνδέσει όλα αυτά; Με ποιόν τρόπο; Για ποιό σκοπό; Πως αυτοί οι σύνδεσμοι θα ριζώσουν και θα αποδώσουν μια συμπαγή πρόσκαιρη μεριστή ιδέα για τη ζωή; Πως θα απλωθούν ανάμεσά μας; Πως θα παραμείνουν δικοί μας και δεν θα ξεριζωθούν σε μιά ακαριαία στιγμή; Θα δούμε. Θα σημειώσουμε, θα φτιάξουμε.

DIRECTIONS.

The penetration of geography constitute the primary of many exercises contained into our decision to follow an invitation. Neither valuable nor worthless. A decision to confine self to the necessity of a strict and demanding agreement. An agreement to define, to build, to detect a type of common life and act, together. The tragectory of our crossing is not the white fast moving linear mark high up on the sky. It is a polyline on the surface of the earth containing the slow and the fast crossing of successive landscapes. The collection of peculiarites, of spatial questions. Carrying the identity of the properties we are living behind. Plains, pastures, deckhouses, minor habitats, mountain ranges, human fingures, empty roads, the worm noon and the humid night, the ship that is closing to dock and take us into its world. To include ourselves while passing from the field of a certainty to the one of a temporary heterotopy. What are we excpecting to meet? The next morning, the moon over the Adriatic sea, the cool wind mixing the sounds from the near-by conversations on the upper deck, the deep night interior nursing the heavy bodies, inviting them to sleep. What can be the connection to this variety of experiencies? How can that be? Having which purpose? How all these links can be flourish and perform towards a robust and temporary, a sharable idea about life? How these root like links will intertwine among us? Be our valuable common treasure for long. Face no danger of an instand uproot. In the blink of the eye. We will see. We will form the archive. We will build.